

EL FRANQUISME SILENCIAT

Tutora: Mercè Carulla

Maria Villa Avila

Aquest treball intenta fer una reflexió sobre la trajectòria política de determinats personatges formats durant el franquisme i morts en democràcia. Amb això es proposen tres objectius.

El primer és biografar aquesta selecció de personatges, fet complicat perquè la informació és dispersa i fortament manipulada pel transcurs de la història d'Espanya. D'alguna manera, les seves morts són encara molt recents, i manca un període de reflexió històrica per tal de situar cada personatge – i el mateix procés polític de la Transició – al seu lloc.

El segon objectiu és intentar desmantellar la manipulació de molts mitjans de comunicació a l'hora de transmetre informació. Per tal de complir l'objectiu, comparem diferents obituaris – entre ells i les respectives biografies. Per acabar, el treball proporciona una reflexió sobre aquest procés històric anomenat Transició i, més enllà de la pròpia circumstància històrica, sobre la memòria col·lectiva.

També es proposa intentar crear un perfil ideològic dels diaris; aquest perfil s'elabora mitjançant els obituaris analitzats dels diaris La Vanguardia, El País, L'ABC, La Razón i El Punt Avui.

El treball consta d'un breu context històric que emmarca els personatges analitzats. Aquests personatges, tots ells polítics, tenen un paper rellevant tant en el Franquisme com en l'etapa anomenada Transició. Els polítics analitzats són: Manuel Fraga Iribarne, Carlos Arias Navarro, Juan Antonio Samaranch i Santiago Carrillo. Partint dels obituaris, publicats en els diferents diaris ja esmentats, l'anàlisi que s'ha elaborat intenta fer una aproximació a les tendències polítiques dels diaris. Posteriorment trobem una reflexió sobre la transició espanyola i una proposta de transició "moralment correcta".

Amb aquest treball he aprofundit en les vides de personatges coneguts, però que amaguen moltes cares obscures a les quals, per arribar-hi, s'ha de dur a terme un petit treball d'investigació que, un cop fet, aporta, intel·lectualment parlant, molts coneixements i un criteri a l'hora de parlar de certs personatges polítics de gran rellevància en la història d'Espanya.

He après que els mitjans de comunicació van lligats a una via oficial i que hi ha molts silencis i això repercuteix negativament a l'hora del coneixement de la història; és a dir, que aquests silencis provoquen un desconeixement i un engany en la societat. Si aquests silencis existeixen, és perquè darrere hi ha alguna cosa que s'amaga, s'amaguen els errors, comesos per tots els polítics que van voler resoldre la situació d'una manera *lampedusiana*, o sigui, que tot canviés perquè no canviés res.

